

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети състав)

28 септември 2022 година *

„Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи относно разследването срещу бившия министър-председател на Чешката република във връзка със злоупотреба със средства на ЕС и потенциални конфликти на интереси — Отказ за достъп — Изключение, свързано със защитата на целите на дейностите по инспектиране, разследване и одит — Частично отпадане на правния интерес — Частична липса на основание за произнасяне — Задължение за мотивиране“

По дело T-174/21

Agrofert, a.s., установено в Прага (Чешка република), представлявано от S. Sobolová, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Европейски парламент, представляван от N. Görlitz, J.-C. Puffer и O. Hrstková Šolcová,

ответник,

подпомаган от

Европейска комисия, представлявана от C. Ehrbar, M. Salyková и J. Hradil,

встъпила страна,

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав),

състоящ се, при разискванията, от: G. De Baere (докладчик), председател, G. Steinfatt и S. Kingston, съдии,

секретар: E. Coulon,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

* Език на производството: чешки.

предвид факта, че в триседмичния срок, считано от връчването на съобщението за приключване на писмената фаза на производството, страните не са поискали да се насрочи съдебно заседание, и като реши на основание член 106, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят Agrofert, a.s. иска отмяна на Решение А (2019) 8551 С (D 300153) на Европейския парламент от 15 януари 2021 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“), с което последният му отказва достъп до два документа относно разследването срещу бившия министър-председател на Чешката република във връзка със злоупотреба със средства на ЕС и потенциални конфликти на интереси.

Обстоятелствата по спора

- 2 Жалбоподателят е чешко холдингово дружество, което контролира над 230 дружества, упражняващи дейност в различни сектори на икономиката, като земеделието, производството на храни, химическата промишленост или медиите. Първоначално то е учредено от г-н Andrej Babiš, който става министър-председател на Чешката република през 2017 г. и изпълнява тази длъжност до декември 2021 г.
- 3 С писмо от 31 юли 2020 г. жалбоподателят подава до Парламента заявление за достъп до документи на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).
- 4 В искането си жалбоподателят посочва, че Резолюция 2019/2987 (RSP) на Европейският парламент от 19 юни 2020 г. относно възобновяването на разследването срещу министър-председателя на Чешката република във връзка със злоупотреба със средства на ЕС и потенциални конфликти на интереси (ОВ С 362, 2021 г., стр. 37, наричана по-нататък „резолюцията“) потвърждава, че г-н Babiš продължава да контролира групата Agrofert след определянето му за министър-председател на Чешката република. Тъй като счита това твърдение за неточно, жалбоподателят е обяснил, че желае да се запознае с източниците и информацията, с които е разполагал Парламентът, преди да приеме резолюцията, с изключение на доклада относно задачата за предоставяне на информация на Комисията по бюджетен контрол (CONT) към Парламента в Чешката република от 26 до 28 февруари 2020 г. (наричан по-нататък „докладът относно задачата за предоставяне на информация“), съдържащ същото твърдение. Така тя иска достъп, първо, до всички документи, събрани или използвани от Комисията по бюджетен контрол на Парламента като документи в подкрепа на твърдението, че министър-председателят на Чешката република, г-н Babiš, винаги е контролирал групата Agrofert, и на другите твърдения относно жалбоподателя или групата Agrofert, съдържащи се в доклада относно задачата за предоставяне на информация, второ, до всички документи, които са били използвани при подготовката на предложението за резолюция на Парламента от 15 юни 2020 г. относно възобновяването на разследването срещу министър-председателя на Чешката република във връзка със

злоупотреба със средства на ЕС и потенциални конфликти на интереси, и трето, до всички документи, представени от членовете на Парламента или от политическите групи в Парламента или поискани от тях във връзка с резолюцията или предложението за резолюция.

- 5 С решение от 14 септември 2020 г. Парламентът отговаря на искането на жалбоподателя. От една страна, той посочва определен брой документи като съответстващи на това заявление и уведомява жалбоподателя, че част от тези документи е публично достъпна. От друга страна, на основание член 4, параграф 1, буква а), трето тире и параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001 Парламентът отказва достъп до два документа (наричани по-нататък „поисканите документи“), а именно, първо, писмото на члена на Европейската комисия, г-н Oettinger, до министър-председателя на Чешката република от 29 ноември 2018 г. с референтен номер ARES (2018) 6120850 (наричано по-нататък „писмото на Комисията“), и второ, окончателния одитен доклад на Комисията от 29 ноември 2019 г. с референтен номер ARES (2019) 7370050 относно одит на функционирането на въведените в Чешката република системи за управление и контрол за избягването на конфликти на интереси съгласно членове 72—75 и 125 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 320) (наричан по-нататък „окончателният одитен доклад“)
- 6 С писмо от 9 октомври 2020 г., регистрирано от Парламента на 28 октомври 2020 г., жалбоподателят подава потвърждение на заявлението, с което иска Парламентът да преразгледа позицията си. Жалбоподателят счита, че първоначалното му заявление не било разгледано в съответствие с Регламент № 1049/2001. Първо, тя смята, че списъкът с посочените от Парламента документи е непълен и второ, че отказът за предоставяне на достъп до поисканите документи е необоснован.
- 7 В обжалваното решение Парламентът отбелязва най-напред, че документите, посочени в решението му от 14 септември 2020 г., представляват всички документи, с които разполага, съответстващи на заявлението на жалбоподателя. По-нататък Парламентът потвърждава своя отказ за достъп до поисканите документи на основание член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, който се отнася до защитата на целите на дейности по инспектиране, разследване и одит.
- 8 Парламентът припомня, че тъй като Комисията е издала поисканите документи, той се е консултирал с нея в съответствие с член 4, параграф 4 от Регламент № 1049/2001, за да получи мнението ѝ относно евентуалното оповестяване на тези документи. Комисията е уведомила Парламента, че оповестяването на поисканите документи би засегнало текущите разследвания и одити във връзка с въпроси, повдигнати в резолюцията, и би накърнило пълнотата на техните резултати.

- 9 Парламентът счита, че поисканите документи са изготвени от Комисията в рамките на текущо разследване относно евентуално нарушение от страна на Чешката република на правото на Европейския съюз във връзка с предотвратяването на конфликти на интереси и че оповестяването им би накърнило целта на това разследване.
- 10 От една страна, Парламентът посочва, че целта на разследванията на Комисията във връзка с потенциални нарушения на правото на Съюза е да се даде възможност на съответната държава членка да изпълни задълженията си по това право и да упражни правото си на защита срещу направените от Комисията възражения. Той приема, че съответната държава членка има право да очаква от Комисията зачитането на поверителността, без което би могло да се окаже още по-трудно да започне диалог между Комисията и тази държава членка, насочен към преустановяване на твърдяното нарушение, за да се осигури спазването на правото на Съюза и да се избегне съдебно производство. Той счита, че поверителността обосновава отказ за достъп до документи относно разследвания на Комисията, които евентуално биха могли да доведат до производство във връзка с нарушение на правото на Съюза.
- 11 От друга страна, Парламентът отбелязва, че както е посочено в резолюцията, разследващите и заинтересованите страни по разследването, изглежда, са работили в обстановка на заплахи. Той приема, че поради това преждевременното публикуване на поисканите документи би повлияло отрицателно на равнището на сътрудничество между разследващите и заинтересованите страни, които биха били изложени на допълнителен натиск от страна на трети лица, и би попречило на възможностите на Комисията да проведе разследването възможно най-ефективно. Освен това качеството на информацията, която може да бъде събрана от разследващите органи, също би било накърнено.
- 12 Поради тези причини Парламентът счита, че публичният достъп до поисканите документи би накърнил целта на разследването на Комисията.
- 13 Накрая той отбелязва, че правото на защита на жалбоподателя, на което той се позовава в потвърждението на заявлението, представлява частен, а не по-висш обществен интерес. Той счита, че не е доказано, че в случая общественият интерес от достъпност на поисканите документи ще има предимство пред интереса от защита на целта на разследването на Комисията.

По фактите, настъпили след предявяването на настоящата жалба

- 14 На 23 април 2021 г. Комисията публикува на своя уебсайт текста на окончателния одитен доклад със заличена информация за вътрешното функциониране на доверителните фондове AB Private Trust I и AB Private Trust II, както и за личните данни на съответните физически лица.

15 На уебсайта си Комисията посочва:

„След приемането на окончателния одитен доклад бе постигнат напредък, за да се изяснят някои заключения от одита [...], за правилно прилагане на препоръките от одита [...] или за да се отговори отчасти на други. Чешките органи също внесоха някои подобрения в системата за управление и контрол, за да се смекчат потенциалните конфликти на интереси на служителите в публичната администрация.

Предвид предпазните мерки, предприети от органите по програмата по искане на Комисията, не са декларирани разходи за операциите, за които се отнасят резултатите от одита, а средствата на Съюза остават защитени срещу рисковете, установени в хода на одита.

„Disclaimer“: По принцип Комисията не публикува своите одитни доклади, нито свързаната с одита информация, освен в изключителни случаи като тези, при които прозрачността на информацията е със значим обществен интерес. Настоящият окончателен одитен доклад се публикува, като се вземат предвид изискванията за защита на определена информация, като лични данни или търговски тайни, в съответствие с Регламент № 1049/2001“.

Искания на страните

16 Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди Парламента да заплати съдебните разноски.

17 Парламентът, подкрепян от Комисията, моли Общия съд:

- да отхвърли жалбата,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

18 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква по същество две основания, а именно нарушение на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001. С първото основание се посочва, че Парламентът не е доказал, че условията за отказ за достъп до поисканите документи са били изпълнени. С второто основание се поддържа, че Парламентът не е взел предвид наличието на по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването на поисканите документи.

По искането за изключване от преписката на няколко документа, представени като приложение към жалбата

- 19 Комисията иска документите, съдържащи се в приложения А.10—А.12 към жалбата, да бъдат изключени от преписката по делото. Става въпрос за проекта за доклада за одит от 20 май 2019 г., за окончателния одитен доклад и за последвалото одита писмо от 22 октомври 2020 г. (наричано по-нататък „последващото писмо“), за които Комисията посочва, че не е разрешила пълното им оповестяване.
- 20 Комисията отбелязва, че дъщерните дружества на жалбоподателя са имали достъп до част от последващото писмо за целите на националното административно производство във връзка с предоставянето на субсидии. Комисията посочва, че по искане на Městský soud v Praze (Окръжен съд Прага, Чешка република) е допуснала на 4 февруари 2021 г. едно от дружествата от групата Agrofert да получи достъп до проекта за доклада за одит и до окончателния одитен доклад, но само за целите на националното съдебно производство. Тя отбелязва, че на 23 април 2021 г. е публикувала текста на окончателния одитен доклад със заличена информация за вътрешното функциониране на доверителните фондове АВ Private Trust I и АВ Private Trust II, както и за личните данни на съответните физически лица.
- 21 Поради това тя счита, че запазването на тези три документа в преписката по настоящото дело би позволило на жалбоподателя, от една страна, да не изпълни задължението за поверителност, посочено при предоставянето на тези документи по силата на лоялното сътрудничество, и от друга страна, да заобиколи предвиденото в Регламент № 1049/2001 процедурата по разглеждане на заявление за достъп до документи.
- 22 Жалбоподателят твърди, че документите, съдържащи се в приложения А.10—А.12 към жалбата, са публикувани в чешките медии и все още са достъпни в интернет. Поради това не ставало въпрос за документи, които Комисията предоставила при условията на поверителност на жалбоподателя или на някое от неговите дъщерни дружества, които също са представили окончателния одитен доклад, публикуван в пресата в рамките на жалбите им пред Общия съд, по които са образувани дела T-101/21 и T-213/21.
- 23 Следва да се припомни, че водещ принцип в правото на Съюза е принципът на свободната преценка на доказателствата, от който следва, че допустимостта на своевременно представено доказателство може да бъде оспорена пред юрисдикциите на Съюза само въз основа на факта, че то е получено неправомерно (вж. решение от 30 септември 2021 г., Сметна палата/Pinxten, C-130/19, EU:C:2021:782, т. 104 и цитираната съдебна практика).
- 24 В това отношение следва да се отбележи, че нито евентуалната поверителност на въпросните документи, нито обстоятелството, че може да са получени неправомерно, са пречка те да останат в преписката. Всъщност няма разпоредба, която изрично да забранява да се вземат предвид незаконно получени доказателства. (вж. решение от 8 ноември 2018 г., QV/ЕЦБ, T-827/16, EU:T:2018:756, т. 63 и цитираната съдебна практика).
- 25 В случая е безспорно, че Комисията не е разрешила оповестяването на пълния текст на документите, съдържащи се в приложения А.10—А.12 към жалбата.

- 26 Първо, доколкото текстът на тези документи е публикуван в интернет от чешката преса, не е доказано, че жалбоподателят се е снабдил неправомерно с тези документи. Така Комисията не може да твърди, че както ги представя, жалбоподателят не изпълнява задължението за поверителност, произтичащо от факта, че те са му предоставени в рамките на национално съдебно производство.
- 27 В това отношение следва да се отбележи, че при всички положения поверителността на тези документи е била накърнена вследствие на публикуването им в интернет, така че прилагането им към преписката по настоящото производство не засяга по друг начин посочената поверителност (вж. в този смисъл решение от 12 май 2015 г., Dalli/Комисия, T-562/12, EU:T:2015:270, т. 50).
- 28 Второ, за да изтъкне, че запазването на тези документи в преписката по настоящото производство би представлявало заобикаляне на процедурата по разглеждане заявление за достъп до документи, предвидена в Регламент № 1049/2001, Комисията само упоменава определение от 14 май 2019 г., Унгария/Парламент (C-650/18, непубликувано, EU:C:2019:438, т. 14), решение от 31 януари 2020 г., Словения/Хърватия (C-457/18, EU:C:2020:65, т. 68), и определение от 17 декември 2020 г., Wagenknecht/Комисия (T-350/20, непубликувано, EU:T:2020:635, т. 19).
- 29 Съгласно посочената от Комисията съдебна практика обаче Съдът и Общият съд са приели, че като в рамките на производство по обжалване жалбоподателят се е позовал и е представил правно становище на правната служба на институцията на Съюза, съдържащо правна преценка по релевантни правни въпроси с оглед на предмета на жалбата, той е възнамерявал да насочи вниманието на тази институция към това правно становище в производството. Те са счели, че да се допусне запазването на това правно становище в преписката по делото, въпреки че оповестяването му не е било разрешено от съответната институция, би означавало да се позволи на жалбоподателя да заобиколи процедурата по разглеждане на заявление за достъп до такъв документ, въведена с Регламент № 1049/2001.
- 30 От една страна, следва да се отбележи, че цитираните в точка 28 по-горе съдебни актове се отнасят до представянето в рамките на съдебно производство на становище на правната служба на институцията на Съюза, тоест на документ, предназначен за вътрешно ползване. От друга страна, в тези актове обосноваването на отказа да се приложи документът към преписката се основава на факта, че съответната институция е трябвало да изрази публично позиция по съдържанието на този документ в рамките на производство по обжалване, което би могло да накърни интереса на институциите да изискват правни становища и да получават открити, обективни и пълни становища.
- 31 Налага се изводът, че тази съдебна практика не е приложима в настоящия случай.
- 32 Всъщност в случая документите, представени в приложения А.10—А.12 към жалбата, не са вътрешни документи нито на Парламента, нито на Комисията. Освен това, като се има предвид, че предметът на настоящата жалба се отнася до законосъобразността на решението на Парламента да откаже достъп до някои документи, в случая не става въпрос за искане до Парламента или до Комисията да вземат отношение по съдържанието на документите, представени в приложения А.10—А.12 към жалбата, а именно относно извършения от последната одит или относно наличието на конфликт на интереси в Чешката република.

- 33 Ето защо искането на Комисията да бъдат изключени от преписката документите, представени от жалбоподателя като приложения А.10—А.12 към жалбата, не следва да бъде уважено.

По частичното отпадане на правния интерес на жалбоподателя

- 34 Жалбоподателят твърди, че продължава да има правен интерес дори след частичното публикуване на окончателния одитен доклад, тъй като това обстоятелство е без значение за въпроса дали Парламентът е приел обжалваното решение в съответствие с приложимата правна уредба. Съгласно съдебната практика не може да се приеме, че съответната институция е изпълнила задължението си за предоставянето на достъп до документ единствено поради факта че този документ е бил оповестен публично от трето лице. Жалбоподателят отбелязва също, че Комисията е публикувала само част от окончателния одитен доклад, а не пълния му текст.
- 35 Парламентът отбелязва, че след публикуването от Комисията на окончателния одитен доклад се поставя въпросът дали жалбоподателят продължава да има правен интерес, доколкото искането му за отмяна се отнася до отказа за достъп до този доклад, и посочва, че се основава на решението на Общия съд. Той добавя, че цитираната от жалбоподателя съдебна практика не е релевантна, доколкото в случая окончателният одитен доклад е публикуван от институцията, която го е издала, а именно Комисията.
- 36 Комисията изтъква, че частичното публикуване на окончателния одитен доклад съответства на целите на Регламент № 1049/2001, вследствие на което отпада предметът на първото основание що се отнася до този доклад.
- 37 В случая не се оспорва, че жалбоподателят е имал правен интерес към момента на подаване на настоящата жалба на 31 март 2021 г.
- 38 След подаването на настоящата жалба обаче Комисията публикува на 23 април 2021 г. на своя уебсайт текста на окончателния одитен доклад със заличена информация за вътрешното функциониране на доверителните фондове АВ Private Trust I и АВ Private Trust II, както и за личните данни на съответните физически лица.
- 39 Съгласно постоянната практика на Съда правният интерес на ищеца или жалбоподателя трябва да съществува с оглед на предмета на иска или жалбата към момента на подаването му/й, тъй като в противен случай същият/същата би бил(а) недопустим(а). Предметът на спора и правният интерес трябва да продължат да съществуват до обявяването на съдебния акт, тъй като иначе няма да има основание за произнасяне по същество, което предполага искът или жалбата да може чрез резултата си да донесе полза на страната, която го/я е подала (вж. решения от 30 април 2020 г., *Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych*/Комисия, C-560/18 P, EU:C:2020:330, т. 38 и цитираната съдебна практика и от 21 януари 2021 г., *Leino-Sandberg*/Парламент, C-761/18 P, EU:C:2021:52, т. 32 и цитираната съдебна практика).
- 40 Следва да се констатира, че макар текстът на окончателния одитен доклад да е публикуван от Комисията със заличена информация, обжалваното решение не е официално оттеглено от Парламента, така че противно на поддържаното от Комисията предметът на спора не е отпаднал (вж. в този смисъл решение от 21 януари 2021 г., *Leino-Sandberg*/Парламент, C-761/18 P, EU:C:2021:52, т. 33 и цитираната съдебна практика).

- 41 Следва обаче да се приеме, че вследствие на това публикуване е отпаднал правният интерес на жалбоподателя да иска отмяната на отказа на Парламента да предостави достъп до този документ, основан на изключението, предвидено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001.
- 42 Всъщност с публикуването на окончателния одитен доклад в интернет Комисията е направила този документ общественодостъпен.
- 43 Следва обаче да се отбележи, че според постоянната съдебна практика Регламент № 1049/2001 съгласно съображение 1 е проява на волята за създаване на Съюз, в който решенията се вземат при възможно най-пълно зачитане на принципа на откритост и възможно най-близо до гражданите. Както припомня съображение 2 от посочения регламент, правото на публичен достъп до документите на институциите е свързано с техния демократичен характер (вж. решение от 22 март 2018 г., *De Capitani*/Парламент, T-540/15, EU:T:2018:167, т. 57 и цитираната съдебна практика). Регламент № 1049/2001 има за цел да осигури право на публичен достъп в общ смисъл до документи на институциите, а не да постанови правила, предназначени да защитят специфичния интерес, който едно или друго лице би могло да има от достъпа до някой от тези документи (решение от 1 февруари 2007 г., *Sison*/Съвет, C-266/05 P, EU:C:2007:75, т. 43).
- 44 Както отбелязва Съдът, това е видно по-специално от член 2, параграф 1, член 6, параграф 1 и член 12, параграф 1 от Регламент № 1049/2001, както и от заглавието му и от съображения 4 и 11 от този регламент. Първата от тези разпоредби всъщност гарантира по еднакъв начин правото на достъп на всеки гражданин на Съюза и на всяко физическо или юридическо лице, пребиваващо или със седалище в държава членка, като в това отношение втората разпоредба уточнява, че заявителят не е длъжен да мотивира заявлението си. Третата от тези разпоредби предвижда, че институциите следва, доколкото е възможно, да правят документите „пряко“ достъпни за обществото в електронен формат или чрез регистър. Заглавието на същия регламент, както и четвърто и единадесето съображение от него, също подчертават, че той има за цел да направи документите на институциите достъпни за „обществеността“ (решение от 1 февруари 2007 г., *Sison*/Съвет, C-266/05 P, EU:C:2007:75, т. 44).
- 45 Следва да се припомни и че по силата на член 2, параграф 1 от Регламент № 1049/2001 от правото на достъп до документите на институциите се ползва „[в]секи гражданин на Съюза и всяко физическо или юридическо лице, пребиваващо или чието седалище според учредителния акт е в държава членка“. Оттук е видно, че предназначението на този регламент е да гарантира достъпа до документите за всички, а не само достъпа на заявителя до документите, които са свързани с него (решения от 6 юли 2006 г., *Franchet* и *Vuk*/Комисия, T-391/03 и T-70/04, EU:T:2006:190, т. 136 и от 12 май 2015 г., *Technion* и *Technion Research Development Foundation*/Комисия, T-480/11, EU:T:2015:272, т. 74).
- 46 Ето защо след публикуването на окончателния одитен доклад отказът на Парламента да предостави достъп до този документ на основание член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001 вече не поражда действие, доколкото Комисията, която е издала документа, е решила да го направи общественодостъпен.
- 47 Следва да се констатира, че при отмяна на обжалваното решение в частта му, в която Парламентът е отказал достъп до окончателния одитен доклад, тази институция може в ново решение по заявлението на жалбоподателя за достъп само да установи, че този

документ е станал общественодостъпен вследствие на публикуването му от Комисията. Отмяната на обжалваното решение обаче в частта му, с която се отказва достъп на жалбоподателя до окончателния одитен доклад, не би довела до допълнителна последица спрямо оповестяването на този документ и не би донесла полза на жалбоподателя.

- 48 Този извод не се поставя под съмнение от довода на жалбоподателя, че Комисията не е публикувала пълния текст на окончателния одитен доклад.
- 49 Всъщност следва да се припомни, че заявлението за достъп до документ на основание на Регламент № 1049/2001 прави този документ общественодостъпен и следователно може да доведе само до оповестяване съответно на общественодостъпния вариант на този документ.
- 50 В това отношение следва да се отбележи, че когато е публикувала окончателния одитен доклад на своя уебсайт, Комисията е посочила, че „[н]астоящият окончателен одитен доклад се публикува, като се вземат предвид изискванията за защита на определена информация, като лични данни или търговски тайни, в съответствие с Регламент № 1049/2001“.
- 51 От това следва, че решението на Комисията да не направи общественодостъпни някои данни, съдържащи се в окончателния одитен доклад, не се основава на предвиденото в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001 изключение, свързано със защитата на целите на дейностите по инспектиране, разследване и одит.
- 52 Следователно отмяната на обжалваното решение в частта му, в която Парламентът е отказал достъп до окончателния одитен доклад на основание член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, не може да направи тези данни общественодостъпни. Тъй като Парламентът не е издал окончателния одитен доклад, той не може да отиде по-далеч от оповестяването, направено от Комисията, която е издала този документ.
- 53 При това положение публикуването на окончателния одитен доклад е донесло на жалбоподателя единствената полза, която той би могъл да получи в резултат от жалбата му, тъй като тя се отнася до отказа за достъп до този документ на основание член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001.
- 54 Освен това следва да се отбележи, че за да докаже, че продължава да има правен интерес от отмяната на отказа за достъп до окончателния одитен доклад, жалбоподателят няма основание да се позовава на точка 45 от решение от 21 януари 2021 г., Leino-Sandberg/Парламент (C-761/18 P, EU:C:2021:52), съгласно която „не може да се приеме, че съответната институция е изпълнила задължението си за предоставянето на достъп до документ единствено поради факта че този документ е бил оповестен публично от трета страна и заявителят се е запознал с него“.
- 55 Всъщност тази съдебна практика не е приложима в случая, доколкото оповестяването на окончателния одитен доклад е резултат от публикуването му в интернет от Комисията, а именно институцията, която го е издала.

- 56 Фактът, че жалбоподателят е избрал да поиска достъп до окончателния одитен доклад от Парламента, а не от институцията, която го е издала, не може да доведе до извода, че публикуването на този документ от Комисията представлява оповестяване от „трета страна“.
- 57 В това отношение следва да се отбележи, че в точка 46 от решение от 21 януари 2021 г., Leino-Sandberg/Парламент (C-761/18 P, EU:C:2021:52), на която се позовава жалбоподателят, Съдът е приел, че за разлика от положение, в което самата съответна институция е оповестила даден документ и по този начин е позволила на заявителя да се запознае с него и да го използва законосъобразно, като същевременно с това е гарантирала пълнотата и целостта на този документ, документ, който е публично оповестен от трета страна, не може да се счита за официален или за отразяващ официалната позиция на дадена институция без категоричното ѝ потвърждение, че намереният документ действително е на тази институция и отразява официалната ѝ позиция.
- 58 Поради това в положение като разглежданото в случая, при което жалбоподателят е получил достъп само до спорния документ, оповестен от трета страна, а Парламентът е продължил да му отказва достъп до искания документ, не може да се приеме, че жалбоподателят е получил достъп до последния документ по смисъла на Регламент № 1049/2001, нито че поради това е отпаднал правният му интерес да иска отмяната на обжалваното решение само поради посоченото оповестяване. Напротив, в такова положение жалбоподателят запазва действителен интерес от получаването на достъп до автентичния текст на искания документ по смисъла на член 10, параграфи 1 и 2 от този регламент, което гарантира, че тази институция го е издала и че документът отразява нейната официална позиция (решение от 21 януари 2021 г., Leino-Sandberg/Парламент, C-761/18 P, EU:C:2021:52, т. 48).
- 59 В случая обаче това не е така. Публикуването на окончателния одитен доклад от Комисията, който го е издала, гарантира, че жалбоподателят е имал достъп до автентичния текст на документа.
- 60 От това следва, че тъй като жалбоподателят вече няма правен интерес, що се отнася до искането за отмяна на обжалваното решение, тъй като Парламентът е отказал достъп до окончателния одитен доклад, липсва основание за произнасяне по това искане.
- 61 При тези обстоятелства настоящата жалба следва да се разглежда като искане за частична отмяна на обжалваното решение в частта му, в която Парламентът е отказал на жалбоподателя достъп до писмото на Комисията.

По първото основание: нарушение на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, тъй като Парламентът не е доказал, че са спазени условията за отказ за достъп до писмото на Комисията

- 62 Жалбоподателят изтъква, че Парламентът не може да основе отказа си за достъп до писмото на Комисията на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, като поддържа, че оповестяването му би засегнало целта на текущото разследване, доколкото, първо, одитното разследване вече е постигнало целта си и второ, Парламентът не е доказал, че оповестяването му би могло да засегне това разследване.

- 63 Следва да се припомни, че видно от съображение 2 от Регламент № 1049/2001, откритостта прави институциите на Съюза по-легитимни, ефективни и отговорни по отношение на гражданите на Съюза в една демократична система. За тези цели член 1 от този регламент предвижда, че неговата цел е на обществеността да се предостави възможно най-широк достъп до документите на институциите на Съюза. От член 4 от посочения регламент, който въвежда режим на изключения в това отношение, следва и че това право на достъп все пак се подчинява на някои ограничения, основани на съображения от обществен или частен интерес (вж. решения от 22 януари 2020 г., MSD Animal Health Innovation и Intervet international/ЕМА, C-178/18 P, EU:C:2020:24, т. 50—52 и цитираната съдебна практика и от 28 май 2020 г., Campbell/Комисия, T-701/18, EU:T:2020:224, т. 25 и цитираната съдебна практика).
- 64 Тъй като дерогират принципа на възможно най-широк публичен достъп до документи, подобни изключения трябва да се тълкуват и прилагат стриктно (вж. решения от 22 януари 2020 г., MSD Animal Health Innovation и Intervet international/ЕМА, C-178/18 P, EU:C:2020:24, т. 53 и цитираната съдебна практика и от 28 май 2020 г., Campbell/Комисия, T-701/18, EU:T:2020:224, т. 26 и цитираната съдебна практика).
- 65 Сред изключенията от правото на достъп до документи е и изключението, съдържащо се в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, съгласно което институциите отказват достъп до документ в случаите, когато оповестяването му би засегнало защитата на целите на дейности по инспектиране, разследване и одит, освен ако по-значим обществен интерес не обосновава оповестяването на посочения документ.
- 66 Най-напред, основателността на прилагането на някое от изключенията, предвидени в член 4 от Регламент № 1049/2001, трябва да се извърши с оглед на фактите, съществуващи към датата на приемане на решението, с което се отказва достъп до документите въз основа на това изключение. Всъщност от постоянната съдебна практика следва, че законосъобразността на акта на Съюза трябва да се преценява въз основа на фактическите и правните обстоятелства, които са съществували към датата на приемане на акта (вж. решения от 11 май 2017 г., Швеция/Комисия, C-562/14 P, EU:C:2017:356, т. 63 и цитираната съдебна практика и от 6 февруари 2020 г., Compañía de Tranvías de la Coruña/Комисия, T-485/18, EU:T:2020:35, т. 36 и цитираната съдебна практика).
- 67 В конкретния случай датата 15 януари 2021 г., на която е прието обжалваното решение, е единствено релевантна в случая, що се отнася до въпроса дали е оправдано изключението, основано на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001. При това положение публикуването на окончателния одитен доклад на уебсайта на Комисията на 23 април 2021 г., след приемането на обжалваното решение, не е релевантно за преценката на законосъобразността на обжалваното решение.
- 68 Ето защо следва да се отхвърлят като неотносими изложените в репликата доводи на жалбоподателя, че публикуването на окончателния одитен доклад от Комисията потвърждавало основателността на жалбата му, доколкото с оповестяването на окончателния одитен доклад Комисията признала, че вече не е възможно да се засегнат целите на дейността ѝ по разследване и одит.

По първата част, а именно че разследването вече е постигнало целта си

- 69 Жалбоподателят изтъква, че Парламентът не можел да му откаже достъп до писмото на Комисията, с мотива че оповестяването му можело да засегне целите на текущото разследване, доколкото одитното разследване вече е постигнало целта си.
- 70 Той счита, че посоченото от Парламента разследване е одитно разследване, което е започнато от генерална дирекция „Регионална и селищна политика“ и генерална дирекция „Заетост, социални въпроси и приобщаване“ на Комисията и чиято цел е да се провери съответствието на въведените в Чешката република системи за управление и контрол с правната уредба относно предотвратяването на конфликти на интереси.
- 71 Жалбоподателят твърди, че към датата, на която Комисията е приела последващото писмо, процедурата по разследване е приключила, че вече не може да се засегне постигането на целите на одита и че поради това изключението вече не се прилага. Жалбоподателят посочва, че съгласно това последващо писмо заключенията от одита са изяснени, някои препоръки от одита са изпълнени, а други все още оставали отворени за обсъждане. Той поддържа, че към тази дата в съответствие с член 75, параграфи 1 и 3 от Регламент № 1303/2013 Комисията се е запознала с начина, по който функционират въведените в Чешката република системи за управление и контрол, и е поискала от чешките органи да предприемат мерките, които счита за необходими.
- 72 По този начин одитът постигнал целта си, доколкото позволил на Комисията да представи заключенията си и да формулира препоръките си. В писмо, изпратено на жалбоподателя на 22 октомври 2020 г., последната посочила, че „на този етап от процедурата, след приемането на окончателния одитен доклад, съответните органи по програмата [за субсидиране] следва да изпълнят препоръките“. Според жалбоподателя обаче изпълнението на препоръките, направени в рамките на одита, не може да се счита за „текущо разследване“. Стриктното тълкуване на изключението, предвидено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, не позволявало в него да се включи обикновена проверка за изпълнението на вече приетите препоръки.
- 73 Следва да се отбележи, че изключението, предвидено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, което подобно на всяко изключение от правото на достъп до документи трябва да се тълкува и прилага стриктно, има за цел да защити не самите дейности по разследване, а преследваните с тези дейности цели (вж. решение от 5 април 2017 г., Франция/Комисия, T-344/15, EU:T:2017:250, т. 83 и цитираната съдебна практика). Така тази разпоредба се прилага само когато с оповестяването на въпросните документи се създава опасност да се застраши приключването на дейностите по инспектиране, разследване и одит (решения от 6 юли 2006 г., Franchet и Вук/Комисия, T-391/03 и T-70/04, EU:T:2006:190, т. 109 и от 7 юни 2011 г., Toland/Парламент, T-471/08, EU:T:2011:252, т. 43).
- 74 Несъмнено е възможно за различните актове по разследване или инспектиране да продължава да се прилага изключението, изведено от защитата на дейности по инспектиране, разследване и одит, докато са в ход дейностите по разследване или инспектиране, макар да е приключило конкретното разследване или инспектиране, въз основа на което е приет докладът, до който се иска достъп (вж. решения от 6 юли 2006 г., Franchet и Вук/Комисия, T-391/03 и T-70/04, EU:T:2006:190, т. 109 и цитираната съдебна практика и от 7 юни 2011 г., Toland/Парламент, T-471/08, EU:T:2011:252, т. 44 и цитираната съдебна практика).

- 75 Въпреки това, да се приеме, че за различните документи, свързани с дейности по инспектиране, разследване и одит, се прилага изключението по член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, докато все още не са определени всички последващи действия във връзка с тези процедури, би означавало достъпът до посочените документи да се обуслови от случайно, бъдещо и евентуално далечно събитие, зависещо от бързите действия и полагането на необходимата грижа от страна на различни органи. Подобно разрешение би било в противоречие с целта да се гарантира публичният достъп до документи, отнасящи се до евентуални нарушения, допуснати при управлението на финансовите интереси, за да се даде възможност на гражданите за по-ефективен контрол върху законосъобразното упражняване на публичната власт (вж. решения от 6 юли 2006 г., Franchet и Вук/Комисия, T-391/03 и T-70/04, EU:T:2006:190, т. 111 и 112, и цитираната съдебна практика, и от 7 юни 2011 г., Toland/Парламент, T-471/08, EU:T:2011:252, т. 45 и цитираната съдебна практика).
- 76 Ето защо е следвало да се провери дали към момента на приемане на обжалваното решение все още са били в ход дейности по разследване и инспектиране, които биха могли да бъдат застрашени от оповестяването на писмото на Комисията, и дали тези дейности са били проведени в разумен срок (решение от 6 юли 2006 г., Franchet и Вук/Комисия, T-391/03 и T-70/04, EU:T:2006:190, т. 113; вж. също решение от 7 юни 2011 г., Toland/Парламент, T-471/08, EU:T:2011:252, т. 46 и цитираната съдебна практика).
- 77 От тези съображения е видно, че предвиденото в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001 изключение от правото на достъп може да се обяви за приложимо по отношение на доклад за одит, чието оповестяване би застрашило дейности по разследване и инспектиране, които се провеждат в разумен срок въз основа на съдържанието на този доклад (решение от 7 юни 2011 г., Toland/Парламент, T-471/08, EU:T:2011:252, т. 47).
- 78 Следва да се констатира, че Парламентът е посочил обжалваното решение, че „[к]ато се има предвид, че разследването продължава, различни действия по разследване, като например конкретен одит, довел до изготвянето на одитен доклад, могат да останат обхванати от това изключение“. Парламентът счита, че „[в]ъпросните документи са изготвени от Комисията в рамките на текущо разследване относно евентуално нарушение от страна на Чешката република на правото на Европейския съюз в областта на предотвратяването на конфликти на интереси“ и че „[п]убличното оповестяване на тези документи би накърнило постигането на целта на настоящото разследване“.
- 79 В случая Комисията е извършила одит относно функционирането на въведените в Чешката република системи за управление и контрол, за да избегне конфликтите на интереси по-специално въз основа на член 75 от Регламент № 1303/2013.
- 80 В това отношение член 75, параграф 1 от Регламент № 1303/2013 предвижда, че въз основа на наличната информация, включително извършените от органи на Съюза одити, Комисията се уверява, че държавите членки са създали системи за управление и контрол, които отговарят на изискванията на този регламент и на специфичните правила на всеки европейски структурен и инвестиционен фонд (наричани по-нататък „ЕСИ фондове“), и че тези системи функционират ефективно при изпълнението на програмите. Съгласно член 75, параграф 2 от този регламент длъжностните лица на Комисията или техните упълномощени представители могат да извършват одити, които могат да включват по-специално проверка на ефективното функциониране на системите за управление и

контрол по дадена програма или част от нея, на операциите и оценка на доброто финансово управление на операциите или програмите. Съгласно член 75, параграф 3 от същия регламент Комисията може да изиска от дадена държава членка да предприеме необходимите действия с оглед на осигуряване на ефективното функциониране на нейните системи за управление и контрол или да провери правомерността на разходите в съответствие с правилата за отделните ЕСИ фондове.

- 81 Освен това член 144 от Регламент № 1303/2013, в който са посочени критериите за финансови корекции, предвижда, че Комисията прави финансови корекции, като отменя целия размер или част от приноса на Съюза към оперативната програма, когато след извършване на необходимото разследване установи по-специално, че е налице сериозен недостатък в ефективното функциониране на системата за управление и контрол на оперативната програма, който излага на риск вече изплатения от Съюза принос в тази програма. Съгласно процедурата, предвидена в член 145 от Регламент № 1303/2013, преди да вземе решение за финансова корекция, Комисията открива процедурата, като информира държавата членка за предварителните заключения от своето разследване и изисква от нея да представи забележките си в срок от два месеца. Този член описва процедурата на диалог между Комисията и съответната държава членка и предвижда по-специално в параграф 4, че ако държавата членка не приеме предварителните заключения на Комисията, последната я приканва на изслушване, за да се увери, че разполага с цялата релевантна информация и становища като основа за нейните заключения по искането за финансова корекция. Освен това член 145, параграф 6 от същия регламент предвижда, че за да извърши финансови корекции, Комисията взема решение чрез актове за изпълнение в срок от шест месеца от датата на изслушването или от датата на получаване на допълнителната информация, когато държавата членка се съгласи да представи такава допълнителна информация след изслушването и взема предвид цялата информация и становища, представени в хода на процедурата. Също така член 145, параграф 7 от Регламент № 1303/2013 предвижда по-специално, че когато при изпълнението на отговорностите си по член 75 от същия регламент Комисията констатира нередности, които са проява на сериозни недостатъци в ефективното функциониране на системите за управление и контрол, произтичащата от това финансова корекция води до намаляване на предоставената от ЕСИ фондовете подкрепа за оперативната програма.
- 82 В това отношение е неправилно твърдението на жалбоподателя, че целта на член 75 от Регламент № 1303/2013 била постигната с приемането на последващото писмо, доколкото Комисията се запознала с начина, по който функционират системите за управление и контрол в Чешката република, и поискала от чешките органи да предприемат необходимите мерки за осигуряване на това функциониране. Всъщност целта на разглеждания одит, проведен въз основа на този член, е Комисията да се увери, че съществуващите в Чешката република системи за управление и контрол са в съответствие с правото на Съюза, и за тази цел тя може да поиска от чешките органи да предприемат необходимите мерки.
- 83 Както отбелязва Парламентът, целта на дейността по разследване на Комисията не може да се ограничи само до анализа от Комисията на въведените от Чешката република системи. Всъщност изпълнението от държавата на формулираните от Комисията препоръки в рамките на одита представлява етап за постигане на целта на разследването, за да се осигури съответствието на системите за управление и контрол на държава членка с правото на Съюза.

- 84 От посочените в точки 80 и 81 по-горе разпоредби и от общата структура на Регламент № 1303/2013 следва, че изготвянето на окончателен одитен доклад и изпращането на този доклад, съдържащ препоръки относно действията, които трябва да се предприемат, само слагат край на един етап от процедурата, а именно фазата на одит, и дават начало на фаза на контакти със съответната държава членка във връзка с разглежданите действия (определение от 16 септември 2019 г., Полша/Комисия, T-703/18, непубликувано, EU:T:2019:628, т. 53).
- 85 Целта на тази фаза на контакти е да се даде възможност на съответната държава членка да предостави допълнителна информация, която би могла да промени преценките, съдържащи се в окончателния одитен доклад, да предприеме, ако е необходимо, препоръчаните от Комисията действия или да предложи алтернативни действия (определение от 16 септември 2019 г., Полша/Комисия, T-703/18, непубликувано, EU:T:2019:628, т. 54).
- 86 Това тълкуване е приложимо и за последващото писмо, в което Комисията проследява изпълнението на препоръките, формулирани в окончателния одитен доклад, и с което също се започва фаза на контакти с държавата членка.
- 87 В случая обаче следва да се констатира, че жалбоподателят е признал, че съгласно последващото писмо някои препоръки оставали отворени за обсъждане. Следователно, що се отнася до формулираните в окончателния одитен доклад препоръки, които все още оставали отворени за обсъждане, чешките органи все още са имали възможност към датата на приемане на последващото писмо да представят становище, за да отговорят на тези препоръки.
- 88 В съответствие със съдебната практика, цитирана в точки 73 и 74 по-горе, защитата на целите на дейностите по разследване, осигурена от изключението, изведено от член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, не приключва с приемането на окончателния одитен доклад, нито с изготвянето на последващото писмо на Комисията. Фазата на контакти с държавата членка относно препоръките на Комисията, които остават отворени за обсъждане, е част от дейностите по разследване, обхванати от това изключение.
- 89 От това следва, че е неправилно твърдението на жалбоподателя, от една страна, че одитът е постигнал целта си, тъй като Комисията е изложила заключенията си и е формулирала препоръките си в последващото писмо, и от друга страна, че изпълнението от чешките органи на препоръките, съдържащи се в окончателния одитен доклад и в последващото писмо, както и контролът на Комисията върху това изпълнение, не са част от текущото разследване.
- 90 От изложеното по-горе следва, че жалбоподателят няма основание да поддържа, че вследствие на приемането от Комисията на последващото писмо одитът е постигнал целта си и вече не представлява текущо разследване.
- 91 Освен това жалбоподателят изтъква, че да се приеме, че предвидената в член 75 от Регламент № 1303/2013 одитна процедура обхваща контакти между Комисията и съответната държава членка, които не са предварително определени на брой и продължават, докато съдържащите се в одитния доклад заключения и препоръки могат да бъдат изменени, би довело до това оповестяването на писмото на Комисията да се обуслови на наличието на случайно, бъдещо и потенциално много далечно събитие,

зависещо от полагането на необходимата грижа от страна на различни органи. Той поддържа, че начинът на приключване на диалога между съответната държава членка и Комисията не бил уреден в Регламент № 1303/2013 и зависел от волята на Комисията. Съгласно посочената в точка 75 по-горе съдебна практика това неограничено тълкуване на понятието за одит би противоречало на целта на Регламент № 1049/2001.

- 92 От съдебната практика следва, че Парламентът има основание да се позове на общата презумпция за засягане на целите на дейностите по разследване, проверка и одит, за да откаже оповестяването на документи, свързани с разследване, когато то е в ход или тъкмо е приключило, и в последния случай компетентните национални органи все още не са решили в разумен срок какви последващи действия да предприемат по неговия доклад от разследването. (вж. по аналогия решение от 1 септември 2021 г., Номоки/Комисия, T-517/19, непубликувано, EU:T:2021:529, т. 63 и цитираната съдебна практика).
- 93 Достатъчно е да се отбележи, че в случая Комисията е изпратила на Чешката република последващото писмо на 22 октомври 2020 г. с текст на английски език и на 18 декември 2020 г. с текст на чешки език. Както посочва Парламентът и както е видно от последващото писмо, тримесечният срок, с който разполагат чешките органи, за да отговорят на последващото писмо, е започнал да тече с изпращането на текста на чешки език и следователно не е бил изтекъл към датата на приемане на обжалваното решение на 15 януари 2021 г.
- 94 Ето защо следва да се приеме, че тъй като към датата на приемане на обжалваното решение — 15 януари 2021 г. чешките органи все още не са били изразили становище по последващото писмо, целта на дейностите по разследване все още не е била постигната.
- 95 От изложеното по-горе следва, че е неправилно твърдението на жалбоподателя, че към датата на приемане на обжалваното решение Парламентът не е можел да се позове на изключението, посочено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001.
- 96 Следователно първата част трябва да бъде отхвърлена.

По втората част, а именно че Парламентът не е доказал, че оповестяването на писмото на Комисията би могло да засегне разследването

- 97 Жалбоподателят поддържа, че дори да се приеме, че разследването все още е било „в ход“, Парламентът не е доказал, че оповестяването на писмото на Комисията може да засегне това разследване. Той изтъква, че съгласно съдебната практика обстоятелството, че даден документ се отнася до дейност по разследване, не е достатъчен сам по себе си, за да обоснове прилагането на изключението, изведено от член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, но че институцията трябва да предостави обяснения за това по какъв начин достъпът до този документ предполага разумно предвидима опасност да се засегне конкретно и действително защитеният интерес.
- 98 Следва да се припомни, че в съответствие с извода в точка 60 по-горе липсва основание за произнасяне по доводите на жалбоподателя относно отказа за достъп до окончателния одитен доклад.
- 99 Що се отнася до отказа за достъп до писмото на Комисията, жалбоподателят твърди, че мотивите на обжалваното решение са непълни.

- 100 Съгласно постоянната съдебна практика изискването от член 296 ДФЕС мотивиране трябва да бъде съобразено с естеството на разглеждания акт и трябва да показва по ясен и недвусмислен начин съображенията на институцията или на органа, която/който е издал(а) акта, така че да даде възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за приетата мярка, а на съда на Съюза — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други заинтересовани лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС, следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решения от 1 февруари 2007 г., *Sison/Съвет*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, т. 80 и цитираната съдебна практика и от 26 март 2020 г., *Bonafous/Комисия*, T-646/18, EU:T:2020:120, т. 22 и 23 и цитираната съдебна практика).
- 101 От постоянната съдебна практика следва също, че когато институция, орган, служба или агенция на Съюза, която/който е сезиран(а) със заявление за достъп до даден документ, реши да отхвърли това заявление на основание на някое от изключенията, предвидени в член 4 от Регламент № 1049/2001, тя/той по принцип трябва да предостави обяснения за това по какъв начин достъпът до този документ може конкретно и действително да засегне интереса, защитен от това изключение, като опасността от подобно засягане трябва да е разумно предвидима, а не чисто хипотетична (вж. решения от 29 октомври 2020 г., *Intercept Pharma и Intercept Pharmaceuticals/ЕМА*, C-576/19 P, EU:C:2020:873, т. 51 и цитираната съдебна практика и от 29 септември 2021 г., *AlzChem Group/Комисия*, T-569/19, EU:T:2021:628, т. 39 и цитираната съдебна практика).
- 102 Следователно институцията, отказала достъп до определен документ, е длъжна да предостави мотиви, позволяващи да се разбере и провери, от една страна, дали поисканият документ действително се отнася до областта, към която е насочено изключението, на което се прави позоваване, а от друга страна, дали е действителна нуждата от защита, свързана с това изключение (решение от 1 февруари 2007 г., *Sison/Съвет*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, т. 61; вж. също решение от 26 март 2020 г., *Bonafous/Комисия*, T-646/18, EU:T:2020:120, т. 24 и цитираната съдебна практика).
- 103 Макар Комисията да е длъжна да изложи мотивите, които обосновават прилагането в случая на едно от изключенията от правото на достъп, предвидени в Регламент № 1049/2001, тя не е длъжна да предостави информация, надхвърляща необходимото за разбирането от заявителя на причините за решението ѝ и за контрола от страна на Общия съд за законосъобразността на последното (вж. решение от 26 март 2020 г., *Bonafous/Комисия*, T-646/18, EU:T:2020:120, т. 25 и цитираната съдебна практика).
- 104 Освен това, когато даден отговор потвърждава, както в настоящия случай, отхвърлянето на заявление въз основа на същите мотиви като тези, на които почива първоначалното решение за отхвърляне, следва да се провери дали мотивите са достатъчни с оглед на контактите между институцията и заявителя, като се вземе предвид информацията, с която заявителят е разполагал относно естеството и съдържанието на поисканите документи. (вж. в този смисъл решение от 6 април 2000 г., *Kuijjer/Комисия*, T-188/98, EU:T:2000:101, т. 44).

- 105 На първо място, жалбоподателят поддържа, че Парламентът не е доказал наличието на релевантна връзка между писмото на Комисията и одитното разследване. Като се има предвид, че нито проектът за одитен доклад, нито окончателният одитен доклад, нито последващото писмо се позовавали на писмото на Комисията, Парламентът не бил доказал, че резултатите от одитното разследване зависят от това писмо и можело да се предположи, че това писмо няма никаква връзка с одитното разследване.
- 106 В случая, първо, следва да се припомни, че въпросното писмо е писмо от член на Комисията, г-н Oettinger, отговарящ по-специално за бюджета, което е отправено до министър-председателя на Чешката република и за което Парламентът е приел в отговор на заявлението на жалбоподателя за достъп, че е част от документите относно разследването срещу министър-председателя на Чешката република във връзка със злоупотреба със средства на ЕС и потенциални конфликти на интереси.
- 107 Второ, следва да се отбележи, че в решението от 14 септември 2020 г. Парламентът е посочил в отговор на първоначалното искане на жалбоподателя, че след разглеждане на съдържанието му това писмо се отнася до разследване на икономическите интереси по смисъла на член 61, параграф 3 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 2018 г., стр. 1), в който се съдържа определението за конфликт на интереси.
- 108 Трето, в обжалваното решение Парламентът е посочил, че Комисията го е уведомила, че оповестяването на писмото на Комисията ще засегне текущите разследвания и одити във връзка с повдигнатите в резолюцията въпроси. Той е счел, че докато продължава разследването, различни действия по разследване, например конкретен одит, който е довел до изготвянето на одитен доклад, могат да останат обхванати от изключението, предвидено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001. Той е посочил, че писмото на Комисията е изготвено от нея в рамките на текущо разследване относно евентуално нарушение от страна на Чешката република на правото на Европейския съюз в областта на предотвратяването на конфликти на интереси.
- 109 Така, както отбелязва Парламентът, от това е видно, че писмото на Комисията се отнася до същия предмет като одитното разследване.
- 110 Четвърто, следва да се констатира, подобно на Комисията, че в окончателния одитен доклад и в последващото писмо е посочено, че кореспонденцията с г-н Oettinger, член на Комисията, се отнася до дейността на чешкия министър-председател г-н Babiš в чешкия съвет на ЕСИ фондовете.
- 111 Както обаче изтъква жалбоподателят, окончателният одитен доклад и последващото писмо са публикувани в чешката преса и са му били известни преди приемането на обжалваното решение. Ето защо той не може да твърди, че писмото на Комисията не е било упоменато в окончателния одитен доклад и в последващото писмо, документи, които впрочем той е представил като приложение към жалбата.

- 112 Следователно всички тези обстоятелства са били достатъчни, за да може жалбоподателят да разбере, че писмото на Комисията е документ, свързан с одитното разследване относно евентуално нарушение от страна на чешкия министър-председател на правото на Съюза в областта на предотвратяването на конфликти на интереси и че няма основание да изтъква непълнота на мотивите в това отношение.
- 113 Освен това жалбоподателят няма основание да твърди, че Парламентът не е доказал наличието на връзка между писмото на Комисията и одитното разследване, тъй като не е доказал, че резултатите от одитното разследване зависят от това писмо. Всъщност, за да докаже тази връзка, Парламентът е трябвало само да покаже, че това писмо е част от документите, свързани с дейностите по текущото разследване.
- 114 На второ място, жалбоподателят твърди, че след като не е доказал връзка между писмото на Комисията и одитното разследване, Парламентът не е доказал наличието на разумно предвидима опасност от конкретно и действително засягане на одитното разследване чрез оповестяването на това писмо. Парламентът не обяснил по какъв начин оповестяването на писмото на Комисията би могло да засегне одита.
- 115 Първо, следва да се припомни, че в обжалваното решение Парламентът обосновава отказа на достъп до писмото на Комисията с мотива, че по-специално целта на разследването на Комисията е да даде възможност на съответната държава членка да изпълни задълженията си по правото на Съюза и да упражни правото си на защита срещу направените от Комисията възражения и че държавата членка има право да очаква от Комисията да зачита поверителността, тъй като в противен случай би могло да се окаже още по-трудно да се започне диалог между Комисията и държавата членка за преустановяване на твърдяното нарушение.
- 116 Следва да се припомни, че целта на одитното разследване, и по-специално на диалога между Комисията и чешките органи относно препоръките, съдържащи се в окончателния одитен доклад, е да се даде възможност на Чешката република да приведе в съответствие своите системи за управление и контрол с правото на Съюза, за да избегне конфликтите на интереси. Доколкото обаче от анализа на първата част е видно, че към датата на приемане на обжалваното решение този диалог все още е бил в ход и доколкото писмото на Комисията представлява елемент от това разследване, мотивите, съдържащи се в обжалваното решение, са достатъчни, за да обяснят причината, поради която оповестяването на това писмо може да засегне целта на дейностите по одитното разследване.
- 117 Освен това, както отбелязва Парламентът, предвид прякото участие на чешкия министър-председател, за когото е имало съмнения, че е в положение на конфликт на интереси, още по-важно е да се зачита поверителността на диалога между него и члена на Комисията, за да се осигури открит диалог в дух на сътрудничество.
- 118 Второ, в обжалваното решение Парламентът е посочил също, че разследващите лица и заинтересованите страни по разследването, изглежда, са работили в обстановка на заплахи и че бързото оповестяване на писмото на Комисията би имало отрицателно въздействие върху тяхното равнище на сътрудничество и би застрашило способността на последната да изпълнява възможно най-ефективно задачите си по разследване.

- 119 В това отношение следва да се отбележи, че интересът, защитен от предвиденото в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001 изключение, свързано със защитата на целите на дейностите по одит, е да се осигури възможност одитите да се провеждат независимо и без натиск, било то от одитираното образувание, от други заинтересовани образувания или от широката общественост (решение от 12 май 2015 г., Technion и Technion Research & Development Foundation/Комисия, T-480/11, EU:T:2015:272, т. 63).
- 120 Следователно е неправилно твърдението на жалбоподателя, че в обжалваното решение Парламентът не е пояснил в достатъчна степен по каква причина оповестяването на писмото на Комисията би могло да засегне конкретно и действително целите на одитното разследване.
- 121 Освен това жалбоподателят твърди, че доколкото проектът за одитен доклад, окончателният одитен доклад и последващото писмо са били разпространени в чешките медии, съответно през юни 2019 г., ноември 2019 г. и декември 2020 г., оповестяването на писмото на Комисията не водело до конкретна и действителна заплаха за одитното разследване.
- 122 Доколкото обаче жалбоподателят признава, че писмото на Комисията не е било публикувано дори частично и че съдържанието на това писмо не е възпроизведено в документите, публикувани в чешките медии, следва да се приеме, че този довод е без значение за въпроса дали това писмо попада в обхвата на изключението, предвидено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, като се има предвид по-специално необходимостта от запазване на поверителността на диалога между министър-председателя и Комисията.
- 123 От изложеното по-горе следва, че обжалваното решение е мотивирано в достатъчна степен, за да се разбере, че писмото на Комисията спада към одитното разследване и поради това не е обхванато от изключението по член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001 и че тъй като към датата на приемане на обжалваното решение това разследване е било текущо, свързаната с това изключение нужда от защита е била действителна.
- 124 Следователно втората част трябва да се отхвърли, а оттук и първото основание в неговата цялост.

По второто основание: нарушение на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, тъй като Парламентът не е взел предвид наличието на по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването на писмото на Комисията

- 125 Жалбоподателката изтъква, че дори да се приеме, че одитът е представлявал текущо разследване, което би могло да бъде засегнато от оповестяването на писмото на Комисията, Парламентът не можел да му откаже достъп до този документ, доколкото бил налице по-висш обществен интерес от оповестяването му по смисъла на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001.
- 126 Жалбоподателят отбелязва, че Съюзът се основава на зачитането на правовата държава и на правата на човека, включително на правото на защита. Като се има предвид, че в доклада относно задачата за предоставяне на информация и в резолюцията Парламентът отправил сериозни критики относно начина на управление на групата Agrofert, трябвало да ѝ се даде възможност да анализира документите, на които се основават тези твърдения, и да възрази

срещу тях. Парламентът бил длъжен да вземе предвид по-висшия обществен интерес, обосноваващ оповестяването на писмото на Комисията, изразяващ се в защитата на основните права и свободи на жалбоподателя като лице, засегнато пряко и лично от тези твърдения. Правовата държава, основана на защитата на основните права и свободи, можела да бъде запазена само при зачитане на тези права и свободи във всеки отделен случай и следователно интересът на жалбоподателя представлявал обществен интерес по смисъла на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001.

- 127 Освен това лицето, което изтъква наличието на по-висш обществен интерес, трябва да посочи конкретно обстоятелствата, обосноваващи оповестяването на съответните документи (вж. решения от 11 май 2017 г., Швеция/Комисия, C-562/14 P, EU:C:2017:356, т. 56 и цитираната съдебна практика и от 29 септември 2021 г., AlzChem Group/Комисия, T-569/19, EU:T:2021:628, т. 124 и цитираната съдебна практика).
- 128 Следва да се припомни, че съгласно цитираната в точка 45 по-горе съдебна практика Регламент № 1049/2001 има за цел да гарантира достъпа до документите за всички, а не само достъпа на заявителя до документите, които са свързани с него.
- 129 Следователно частният интерес, на който може да се позове заявителят на достъп до документ, отнасящ се лично до него, не може да се вземе предвид при преценката за наличието на по-висш обществен интерес по смисъла на член 4, параграф 2, последна част от изречението от Регламент № 1049/2001 (решение от 6 юли 2006 г., Franchet и Вук/Комисия, T-391/03 и T-70/04, EU:T:2006:190, т. 137; вж. и решение от 12 май 2015 г., Technion и Technion Research & Development Foundation/Комисия, T-480/11, EU:T:2015:272, т. 75 и цитираната съдебна практика).
- 130 Изтъкнатият от жалбоподателя общ интерес се състои в правото на защита. Несъмнено е вярно, че наличието на правото на защита само по себе си представлява общ интерес. При все това фактът, че в конкретния случай това право се проявява чрез субективния интерес на жалбоподателя да се защити, предполага, че интересът, на който се позовава жалбоподателят, не е общ, а частен (решение от 6 юли 2006 г., Franchet и Вук/Комисия, T-391/03 и T-70/04, EU:T:2006:190, т. 138).
- 131 От това следва, че Парламентът правилно е приел в обжалваното решение, въз основа на цитираната в точки 128—130 по-горе съдебна практика, че правото на защита, на което се позовава жалбоподателят, не представлява по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването на писмото на Комисията.
- 132 Следователно второто основание трябва да се отхвърли, а оттук и жалбата в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 133 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като жалбоподателят е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на Парламента.

- 134 Освен това по силата на член 137 от Процедурния правилник, когато липсва основание за произнасяне по същество, Общият съд определя съдебните разноски по своя преценка. В настоящия случай, предвид съображенията, довели Общия съд до констатацията, че липсва основание за произнасяне по същество, ще бъде справедливо да се приеме, че жалбоподателят трябва да понесе и съответните разноски.
- 135 В съответствие с член 138, параграф 1 от Процедурния правилник институциите, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Поради това Комисията следва да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав)

реши:

- 1) **Липсва основание за произнасяне по съществото на искането за отмяна на Решение А (2019) 8551 С (D 300153) на Европейския парламент от 15 януари 2021 г. в частта му, в която се отказва достъп до окончателния одитен доклад на Комисията от 29 ноември 2019 г. с референтен номер ARES (2019) 7370050 относно одит на функционирането на въведените в Чешката република системи за управление и контрол за избягването на конфликти на интереси.**
- 2) **Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**
- 3) **Осъжда Agrofert a.s. да понесе направените от него съдебни разноски и да заплати тези на Парламента.**
- 4) **Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.**

De Baere

Steinfatt

Kingston

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 28 септември 2022 година.

Подписи